

Kako je osnivač Opusa Dei doživljavao sakrament Ispovijedi

U knjizi intervju a u kojoj biskup Javier Echevarría iznosi svoja sjećanja na svetog Josemariju, osnivača Opusa Dei, Salvador Bernal kaže: "Meditirajući o Križu također je dalo povoda, u duši mons. Escrivá, kajanju i duhu pomirenja, što je kulminiralo njegovim primanjem sakramenta Ispovijedi." Biskup Echevarría kaže...

24.04.2013.

U knjizi intervjuu u kojoj biskup Javier Echevarría iznosi svoja sjećanja na svetog Josemariju, osnivača Opusa Dei, Salvador Bernal kaže: "Meditirajući o Križu također je dalo povoda, u duši mons. Escrivá, kajanju i duhu pomirenja, što je kulminiralo njegovim primanjem sakramenta Ispovijedi." Biskup Echevarría dao je sljedeći odgovor.

Na različite načine i u različitim prilikama, mons. Escrivá je tvrdio da **"što onečišćuje osmogodišnjaka također onečišćuje osamdesetogodišnjaka"**. Jasno je dao do znanja da ni dob, ni okolnosti ne mogu opravdati naš opušteni odnos u nastojanju da živimo gledajući Boga.

Vrlo snažna ideja u njegovom životu bila je da je svatko od nas, kako kaže sveti Pavao, Božji hram. 20.11.1972., zapisao sam neke njegove riječi: **“U svome srcu vi ste kao Svetohranište gdje je naš Bog odlučio da mu bude sklonište. Naš nas Gospodin voli svojom bezgraničnom ljubavlju, on nas voli jako mnogo; i od nas on očekuje ljubav, pomirenje kao odgovor na naše pogreške, kao i na pogreške drugih. Kada postoji prava ljubav, ne može biti grubosti; grubost i prljavština su suprotnost ljubavi.”**

U tom smislu, sjećam se kako mu je jednoga dana 1958. u 9.15 ujutro, doktor, koji je bio u Opusu Dei, izmjerio tlak i rekao "Vi ste savršeno dobro. Vaš tlak je upravo koliki treba biti." Sveti Josemaría je odgovorio **"Ne može ni biti drugačije, jer sam učinio mnogo činova kajanja. Preporučite to ljudima koji su**

bolesni, to je najbolji lijek! Jer nas to, kao i traženje oprosta za našu nedostojnost, približava Bogu koji je uvijek tu za nas, i njegovom milosrđu." Šalio bi se da moramo učiti od Talijana kada za šalicu kave kažu da se ne smije popiti manje od tri ni više od trideset i tri. Govorio je, **"Čina kajanja ne smije biti manje, nego ih treba biti puno više! Što više to bolje!"**

Istovremeno s poticanjem na izbjegavanje svega što nas razdvaja od Boga, nije zaboravljao ni podsjećati nas da je svaki čovjek grješnik, te da ne smijemo biti puni ponosa kada napravimo nešto malo dobrog. Jednoga dana 1969., nakon što nam je govorio o optimizmu koji proizlazi iz prijateljstva s Bogom, dodao je: **"Sve dok se ispravljamo i govorimo oprost, biti ćemo sigurni. Svaki nam dan donosi mogućnost, ne samo obraćanja, nego mnogih obraćanja! Gledaj:**

svaki puta kada se ispraviš, kada shvatiš da si učinio nešto pogrešno - čak i ako to nije grijeh! - ti posvećuješ svoj život."

Išao je na sakrament Ispovijedi svaki tjedan. Njegova je savjest bila toliko osjetljiva da je, bez da je postao skrupulozan, išao na Ispovijed više nego jedan puta tjedno, kada god je osjećao da mu je to potrebno da bi mogao odgovoriti na kontinuirani zov milosrđa. Mogao sam vidjeti kako je bio sretan nakon Ispovijedi. Često se pozivao na njezinu važnost, javno i privatno.

Dok je još bio dijete, molio je **“Moj Gospodine Isuse Kriste”**. Znao je da se treba pokajati za svoje pogreške i svom svojom dječjom snagom odano je molio. Kada je došao do dijela "i obećavam da više neću griješiti" brkao je **“popravljanje”** (enmienda) I **“badem”** (almendra), i govorio je da voli bademe, **“a što bi bilo**

prirodnije nego dati nešto što volim za odluku da više neću griješiti, jer moji su me roditelji učili da nikada ne uvrijedim Boga, i to mi je ostalo duboko u duši."

O istoj nam je temi govorio 1968., "Nemojte zaboraviti, moja djeco: u tom božanskom pothvatu kojeg nam je Bog prepustio, naš Gospodin će sve "željeti" ako ti to želiš. Kada nam naš Gospodin oprašta naše pogreške, nemojte tolerirati grižnju savjesti koja vam oduzima mir u duši, jer bi to bio manjak ljubavi, manjak vjere u sakrament Ispovijedi i jasan znak ponosa. Žaliti jer nismo voljeli? Da! Ali nemojte stajati i očajavati, jer je Bog već zaboravio na to, i čeka vaš novi odgovor s novom ljubavlju!"

Konačno, savjetovao nas je da se upoznamo i razgovaramo s našom Gospođom da bismo povećali našu

vjeru. 1962., poticao nas je: **“Vjerujte Gospodinu, koji nas nikada ne napušta ako mi njega ne ostavimo. Nemojte se nikada osjećati poraženi, čak iako ste izgubili pokoji bitku. U tom se slučaju, još i hitnije, moramo vratiti Kristu, u naručje naše Gospe, u sigurnost da su tada naši koraci na najboljem putu.”**

Isječak iz knjige *Memoria del Beato Josemaría Escrivá*, Javier Echevarría i Salvador Bernal, Madrid, 2000.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/kako-je-
osnivac-opusa-dei-doživljavao-
sakrament-ispovijedi/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/kako-je-osnivac-opusa-dei-doživljavao-sakrament-ispovijedi/) (8.08.2025.)